



“
V večjih sistemih je logistično znanje še kako potrebno in tudi logistika pride bolj do izraza

Klemen Slapšak

Diplomant visokošolskega strokovnega študijskega programa, zaposlen v podjetju Magles d.o.o., kjer je organizator proizvodnje in vodja skupine za projekt izdelovanja prikolic za Adria Mobil – leseni del.

Klemen, kaj je bilo tisto, kar vas je pripeljalo do odločitve za študij logistike?

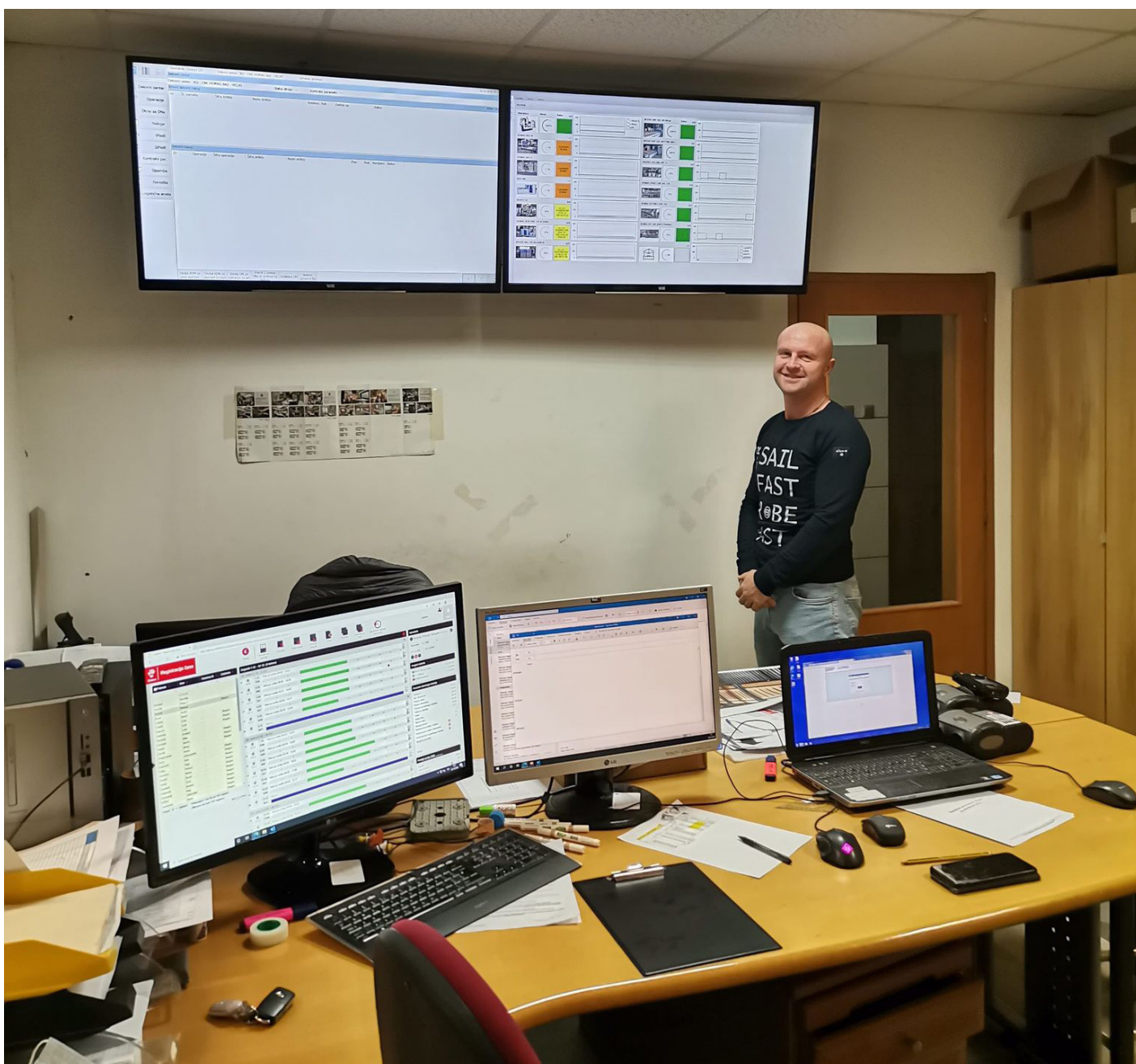
Za študij logistike sem se odločil, ker je bila to nekako logična pot, saj sem končal srednješolski program logistični tehnik.

Ste v trenutku odločanja, kje nadaljevati študij, poznali oziroma vedeli za Fakulteto za logistiko?

V bistvu ne. Nisem vedel, da obstaja Fakulteto za logistiko. Ko sem se odločal, kam bom šel na informativni dan, sem izvedel za »našo« fakulteto. Udeležil sem se informativnega dneva na Fakulteti za gradbeništvo, prometno inženirstvo in arhitekturo v MB in na Fakulteti za logistiko. In odločil sem se za študij na »ta pravi« fakulteti.

In kaj je vplivalo na vašo odločitev za študij na Fakulteti za logistiko?

Najprej seveda bližina doma. Nato pa še večja možnost zaposlitve zaradi širokega spektra znanja, ki ga ponuja Fakulteta za logistiko. Bil sem sprejet in sem se vpisal.



In kakšni so spomini na študentska leta in sam študij?

Študentsko obdobje je bilo zelo zanimivo. Polno izzivov. Prvi letnik je bil zame najtežji. Prehod iz srednje šole na fakulteto, ko se moraš naučiti, da je sedaj vse na tebi, ko se dejansko naredi selekcija med tistimi, ki želijo študirati in tistimi, ki so se prišli na fakulteto samo malo razgledati. Nato je vse lažje. Še zlasti v višjih letnikih, kjer je bilo ogromno poudarka na skupinskem delu in sodelovanju. In veliko je bilo vaj. Skupinsko delo je odlično, saj se takoj vidi, na katerem področju je nekdo dober. Ali bolj vodstvenem, administrativnem ali pa ostaja bolj v ozadju in se »šlepa« na drugih. Jaz, odkrito, sem bil med tistimi, ki so imeli vodstvene sposobnosti in se hkrati znali malo »pošlepati«. Smo pa zmeraj vse izpeljali do konca, kar pomeni, da sem bil kar dober vodja.

Kar se tiče vsebinskega dela, sem največ novih znanj in spoznanj pridobil v 1. letniku, ki je bolj teoretično podkovan. V ta letnik sem tudi vložil največ truda. Ampak, ko enkrat naštudiraš sistem, je vse dosti lažje. Enostavno padeš v študij.

Dodana vrednost študija je bilo tudi praktično usposabljanje. Praksa mi je dala ogromno. Opravljal sem jo v podjetju Štore Steel, pod mentorstvom doc. dr. Matjaža Štora. Delal sem na oddelku valjarne, kjer je delo potekalo po ustaljenih tirih, rutina je bila preizkušena in nekih sprememb ni bilo mogoče doseči. Zato sem malo pokukal še na oddelek odpreme in predlagal RFID sledenje. Pripravil sem dobro teoretično podlago in na to temo celo napisal svoje zaključno delo.

Omenili ste mi, da ste bili del nogometne ekipe Univerze v Mariboru.

Ja, obštudijska dejavnost je tudi zelo pomembna. Študent mora sicer študirati, ampak to ne sme biti v celoti njegova preokupacija. Potrebna je tudi rekreacija, zabava. Potrebno je imeti več interesov.

Sam sem bil del nogometne ekipe. Potrebno je biti prodoren. Univerzo smo zastopali na Češkem, v Črni gori in v Bolgariji. Super izkušnja.

In tudi drugače sem se udeleževal družabnih dogodkov in žurov v Mariboru. V Celju se ne dogaja ravno toliko. Fakulteta je sicer organizirala kar nekaj dogodkov, ki pa na žalost niso bili tako zelo obiskani.



Študent mora sicer študirati, ampak to ne sme biti v celoti njegova preokupacija. Potrebna je tudi rekreacija, zabava. Potrebno je imeti več interesov.

LOGI(STIČ)NA NADGRADNJA ZNANJA -

od logističnega tehnika do diplomiranega inženirja logistike

Kje se je pravzaprav začela vaša poklicna pot?

Ker nisem imel štipendije, sem moral denar zaslužiti sam. Tako da sem že kot študent delal v gostinstvu/hotelirstvu. In tudi moje prve redne zaposlitve so bile v tej branži. V prvem hotelu, ki je bil sicer manjši, z 10 zaposlenimi, sem delal šest mesecev. Postavili smo sistem dela, jaz pa sem odšel novim izzivom naproti. Zaposlil sem se v malo večjem hotelu, s 100 zaposlenimi. Bil sem vodja izmene, kar pomeni, da sem moral usklajevati kuhinjo, strežbo, recepcijo in house keeping.

So vam v tem večjem hotelu že kaj koristila logistična znanja?

Vsekakor. V večjih sistemih je logistično znanje še kako potrebno in tudi logistika pride bolj do izraza. Vsak si seveda svojo logistiko uredi sam. Če želiš recimo zjutraj spiti kavo, moraš načrtovati, kdaj se boš zbudil, v katerem loncu jo boš skuhal in, ali imaš kavo doma. O tem, da voda ne bi pritekla iz pipe, sploh ne smeš razmišljati. Logistično načrtovanje je vsakodnevno in tako je tudi v poslu.

Če se vrnem na usvojena in pridobljena znanja. Glede na to, da sem bil vodja, mi je zelo prav prišlo, da sem poslušal predmet Človeški viri. Če vodiš ljudi, jih moraš zelo dobro poznati. Obvladati moraš psihologijo človeka. Ker niso vsi ljudje za vse. In hkrati smo si zelo različni. Največja napaka vodje je, da zaposli osebo X na Y delovno mesto. Kajti, v tej X osebi moramo prepoznati X delovno mesto. Če nam to uspe, bo zaposleni zadovoljen, maksimalno uspešen, produktiven in rad bo opravljal svoje delo. Znaje angleščine, računalništva, vse to v delovnem okolju zelo prav pride.

Da zaključim kar se tiče mojega dela v hotelu. Na izmeno sem vodil med 20 in 40 ljudi. Za to potrebuješ res dobre organizacijske in logistične spretnosti. Tukaj sem ostal 3 leta, nato pa sem zaposlitev prekinil zaradi oddaljenosti od doma. Ljubljana. Vožnja vsak dan. Cesta ti res vzame voljo, čas in vse ostalo.

In kje ste zaposleni sedaj? Kam vas je peljala vaša poklicna pot?

Pred letom in pol sem se zaposlil v podjetju Magles d.o.o., proizvodnem podjetju, ki dela polizdelke za avtodome Adria Mobil in Adria Dom. Smo podizvajalci. Adria Mobil preda naročilo Podgorju, le to pa naprej nam.

Podjetje se ukvarja s tremi projekti, sam sem vodja skupine za projekt izdelovanje prikolic za Adria Mobil – leseni del. Pod seboj imam 30 zaposlenih različnih znanj in veščin. Od tehnologov, mizarjev, pomožnih delavcev, viličaristov. Skrbim za vhod materiala v podjetje, za izdelavo, za roke dobav, zaloge in podobno. Moja glavna naloga je organizacija proizvodnje na način, da v pravilnem času pravilno naredimo in odpremimo zadostno število kosov na določen način pakiranja. Na podlagi naročila razpišemo material, ki ga potrebujemo. To je ogromno materiala, saj mesečno naredimo okrog 60000 izdelkov. Za to porabimo med 4000 in 6000 ur zaposlenih. In tukaj je zelo v ospredju logistika. Delam v branži, kjer moraš biti hitro učljiv in prilagodljiv. Delo je sicer informacijsko zelo dobro podprto, vendar, ko je vključen človeški faktor, so vedno prisotne tudi napake.

Če tridesetim ljudem, ki načeloma vedo več kot ti, nalagaš delo, je zelo pomemben psihološki nastop vodje. Če zaposleni začutijo, da imajo moč nad teboj, te korigirajo in stvari ne gredo v pravo smer. Zaposleni imajo svoje informacije, jaz kot vodja pa svoje. Oni imajo ožji pogled, ožji spekter, in vidijo samo svoj vidik dela.

Nam lahko predstavite, kako poteka vaš običajni delovni dan?

Najprej naredim obhod po proizvodnji. Preverim prisotnost. Pregledam, kaj se je naredilo prejšnji dan in plan za tekoči dan. Plan je seveda v naprej pripravljen, vendar se ta lahko pri 30 ljudeh kaj hitro spremeni, podre. Če se recimo en stroj ustavi, lahko popravilo traja od nekaj ur pa do nekaj dni. Tako da moramo to nekako rešiti. V proizvodnji je vedno ozko grlo, ki ga moramo najti in sprostiti. Obhod traja do približno 8. ure. Sledijo tekoče zadeve, poročila, tekoča problematika. Planiranje za popoldan, ponoči in naslednji dan. In je ura 12. V tem času že vidimo rezultat tekočega dne in lahko predvidevamo, koliko se bo naredilo v naslednjih 8 urah. In tako se počasi pripravljamo na naslednji dan. Na katero delovno mesto dati več ljudi, kje smo naredili višek, da lahko zaposlenega prestavimo na drugo delovno mesto. Celoten proces je potrebno zelo dobro poznati. Telefon seveda znovi ves čas. Okoli 80 klicev na dan.

Kaj pa recimo povzročata največji stres?

Ko me ob 6. uri, ko pridem v službo, pred pisarno že čakajo trije zaposleni, vsak s svojim problemom. In je potrebno začeti z reševanjem. K meni ne pridejo, da se pohvalijo, kako je neka stvar dobro uspela. To je samoumevno, o tem se ne pogovarjamo. Ko se nekaj zalomi, potrkajo na moja vrata. In ko se že soočim, da imam tri probleme, ki jih moram rešiti, dobim še naknadne tri težave. Na primer, cela serija izdelkov je zanič zaradi napake predhodne izdelave. Takoj je potrebno odreagirati in poiskati rešitev. Ali lahko izdelke popravimo ali ne? Če se ne da, je potrebno preveriti, ali imamo dovolj materiala. Če ga nimamo, kje ga bomo dobili. Kdaj je rok odpreme. Treba je hitro razmišljati in se hitro odzvati. Še večja težava je, če izdelkov



ne odpremimo na datum, včasih celo na uro, saj potem zastane linija pri Adrii Mobil. In to lahko pomeni tudi več 10.000€ stroškov za naše podjetje. Težave se pojavljajo non stop, vendar se temu prilagajamo, prilagajamo delo. Rešujemo reklamacije. Vse skupaj je kar stresno, ker ima 30 ljudi, s katerimi delam, najmanj eno težavo.

Bi vas morala že na začetku vprašati, kako ste dobili zaposlitev, glede na to, da niste imeli izkušenj s tovrstnim delom?

Na razpis se nas je prijavilo trideset, trije smo prišli v ožji izbor. Prva dva izbrana kandidata sta prihajala iz lesarske šole in sta res imela prednost pred mano. Tako da sem imel malo sreče, da se eden izmed njiju ni odločil za službo. Tako da so dejansko »pograbili« mene. Odločilne so bile moje bogate vodstvene in organizacijske sposobnosti.

Če se vrneva na podjetje, koliko dejansko vlaga v vas, v vaš razvoj in poklicni napredek?

Nekih izobraževanj nimamo. Kar se naučimo, se naučimo sami. Sestanki so stresni, ker se ne pogovarjamo, kaj je dobro, ampak kaj lahko izboljšamo. Na vsakem sestanku dobimo naloge, ki nam predstavljajo oviro oziroma izziv. Ampak v tistem trenutku je to predvsem ovira, ker moramo poleg rednega dela sistematično razmišljati v naprej, za dva ali tri mesece. Kako bomo odpravili trenutno težavo in s tem izboljšali sam čas izdelave. In vse to skupaj me sili k razmišljanju, inovativnosti, kreativnosti in s tem spodbuja moj poklicni razvoj. Da ne obstanem, da razmišljam izven okvirjev. Znanje bi lahko požiral, če bi le imel čas in energijo. Delo z ljudmi te napolnjuje, je pa hkrati zelo izčrpavajoče.

Če prav razumem, vam je delo torej v izziv, vas izpopolnjuje?

Absolutno. Tukaj sem se našel. Ker je poleg organizacijskih in logističnih znanj ves čas potrebna neka analiza, presoja. Nenehno je potrebno nekaj optimizirati. Razmišljati. Kar se strojev tiče, recimo, kako doseči, da en stroj namesto ene operacije, izvede dve, tri. Da naredimo en izdelek v eni minuti, namesto v dveh. Kar se tiče zaposlenih, pa na primer ugotavljanje, zakaj osebe A dela izdelek dlje od osebe B. Je krivo neznanje, človeški faktor? Kje je vzrok?

Kako pa je z možnostmi in priložnostmi za podajanje predlogov za izboljšave, uvajanje novosti? So v podjetju temu naklonjeni?

Vsekakor. Ampak vsaka novost, inovacija, na začetku naleti na upor. S strani delavca, ki je navajen svojega rutinskega dela. Ki ga po njegovem mnenju opravlja odlično. Uporu sledi prilagajanje. Ni pa nujno, da je predlog vodje dober. Lahko da se moti. Zato sledi faza preizkušanja predloga izboljšave. Ko delavec vidi, da je zaradi predlagane spremembe delo lažje in hitreje opravljeno, postane za spremembo oziroma izboljšavo dojemljiv, jo sprejme in uvede v svoj delovni proces. Dokazati je potrebno, da lahko eno stvar naredimo drugače, na drugačen način. Nadrejenim je bistveno, da pridemo iz točke A do točke B. Pustijo nam proste roke, samo da je viden rezultat. Ki pa je seveda povezan s kakovostjo in časom izdelave. In pa s tem, da poskrbimo za čim manj odpadka.

In kakšni so načrti za v naprej?

Ja, trend pravi, da je potrebno vsake par let zamenjati službo. Ampak jaz se tukaj zelo dobro počutim, opravljam delo, ki je povezano z mojim študijem. Zavedam se, da so logisti ključnega pomena. Potrebovali bi sicer še kakšnega logista s predznanjem iz lesarstva. Sam tega recimo nisem imel, nisem poznal in se sedaj počasi priučujem.